

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **Mgr. T. M.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žalobcovy žádosti o informace ze
dne 24. 8. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou dne 9. 9. 2024 do datové schránky Městského
soudu v Praze a následně z důvodu místní příslušnosti postoupenou podle § 7 odst. 2 věty
druhé s. ř. s. Krajskému soudu v Praze domáhá, aby žalovanému byla uložena povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozhodnout o částech 1, 2, 4, 6 a 7 žalobcovy žádosti o informace ze dne 24. 8. 2023 ve lhůtě 7 dnů od právní moci rozsudku.

Obsah žaloby

2. Žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) požadoval informace související se spisy sp. zn. KRPS-158262/TČ-2016-010081 ODKL a sp. zn. KRPS-104252-8/TČ-2017-011181. Žádost obsahovala sedm částí, žalovaný dne 15. 9. 2023 rozhodl jen o částech 3 a 5. Ke zbývajícím částem žalovaný ve sdělení ze dne 15. 9. 2023 uvedl, že je považuje za žádost o nahlédnutí do spisu ve smyslu § 65 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“). Následně příslušný policejní orgán vyrozuměním ze dne 19. 9. 2023 sdělil, že nahlédnutí do spisu neumožní. Žalobce podal proti postupu žalovaného stížnost, kterou Ministerstvo vnitra sdělením ze dne 8. 11. 2023 označilo za nepřípustnou.
3. Žalobce namítá, že hranice mezi nepodstatnou a podstatnou částí spisu není v informačním zákoně ani v judikatuře vyjasněna, čímž je podpořeno právo na vydání rozhodnutí v režimu informačního zákona. O informace se zajímal jako publicista v souvislosti s veřejným zájmem. Trestní řízení se týkalo dotace ve výši zhruba 3,8 milionu Kč. Dotační projekt nebyl realizován a dotační prostředky nebyly vráceny státu. Bez ohledu na to Policie ČR případ odložila. Tehdejší jednatel společnosti, která dotaci čerpala, je nynějším příbramským zastupitelem. Žalobce celou záležitost popsal na svém webu X v článcích Y1 a Y2.
4. Dle žalobce žalovaný nespecifikoval, jaký počet listin považuje za podstatnou část spisu. Do září 2023 bylo žalobci poskytnuto zhruba 25 stránek dokumentů. Trestní spis má 2 svazky a 767 listů. Matematicky nelze 3 % listin považovat za podstatnou část. Poskytnutím nových informací by se tento podíl výrazně nezměnil. Pojem „podstatná část spisu“ není definován zákonem a žalovaný si nemůže vytvářet nová pravidla pro omezení přístupu k informacím. Trestní řád nerozlišuje mezi nahlížením do celého spisu a do podstatné části spisu, na rozdíl od informačního zákona nelze požádat o nahlédnutí pouze do některých listin. Jediným přístupem k „některým listinám“ je tak informační zákon. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 23. 1. 2019, č. j. 31 A 69/2017-41, vysvětlil, že nahlédnutí do spisu podle § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) slouží k poskytování nekonkretizovaného okruhu informací, zatímco konkrétní informace se poskytují na žádost podle informačního zákona.
5. Žalobce nepožadoval přístup k celému spisu. K nahlížení do spisu slouží § 38 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23), z čehož žalobce dovozuje, že se dílčí dokumenty mají poskytnout podle informačního zákona. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 3 As 193/2014-37, uvedl, že v případě žádosti podle informačního zákona se neuplatní široce vymezené právo na přístup ke správnímu spisu v mezích § 38 správního řádu. Z komentářové literatury vyplývá, že si správní orgán nemůže sám učinit úsudek, že se materiálně nejedná o žádost podle informačního zákona. S ohledem na závěry Ústavního soudu v nález ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. I. ÚS 3930/14, je třeba zvolit výklad příznivější pro realizaci práva na informace. Žalovaný neuvedl, jaká kvantitativní hlediska uplatnil. Ve vztahu k žalovaným poukázaným rozsudkům Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, č. 3849/2019 Sb. NSS, a ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39, se žalobce domnívá, že podstatnou částí spisu nejsou 3 % nebo 4 % listin.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

6. Žalovaný již při podání žádosti věděl, kolik dokumentů žalobce žádá. Dne 6. 9. 2023 žalovaný oznámil prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti s odůvodněním, že část informací bude potřeba dohledat v analogové podobě v centrálním archivu žalovaného. Dle žalobce však vyhodnocení počtu dokumentů bylo možné provést již na základě žádosti. Ve sdělení k žádosti žalovaný zmiňuje pozdější žádost žalobce ze dne 15. 9. 2023, což nemělo mít vliv na výsledek řízení. Nelze vyloučit, že žalovaný se až na základě dodatečné žádosti rozhodl nevyhovět předchozí žádosti.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Shrnl, že žalobce požádal o poskytnutí informací z trestních řízení dne 5. 5. 2023 a dne 15. 5. 2023 byla část informací poskytnuta a část žádosti odmítnuta. Žalobce požádal o další dokumenty, čemuž žalovaný částečně vyhověl. Dne 1. 6. 2023 žalobce opět požádal o další dokumenty, které žalovaný částečně poskytl a částečně odmítl poskytnout. Dne 10. 8. 2023 žalobce požádal o další dokumenty, jejichž část žalovaný odmítl poskytnout rozhodnutím ze dne 21. 8. 2023, proti němuž podané odvolání Ministerstvo vnitra zamítlo dne 9. 10. 2023. Následně podaná žaloba byla zamítnuta dne 29. 4. 2024, o kasační stížnosti dosud nebylo rozhodnuto.
8. Žalobce podal další žádosti dne 24. 8. 2023 (nyní projednávaná žádost, pozn. soudu) a dne 15. 9. 2023. Žalovaný žádost ze dne 24. 8. 2023 ve vztahu k bodu 3 odmítl, k bodu 5 poskytl informaci a zbývající část vyhodnotil jako žádost o nahlédnutí do spisu podle § 65 trestního řádu, které následně příslušný policejní orgán nevyhověl. Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti Ministerstvo vnitra zamítlo dne 18. 10. 2023 a o stížnosti rozhodlo dne 8. 11. 2023.
9. Žalovaný žádost ze dne 24. 8. 2023 vyhodnotil jako žádost o nahlížení do spisu s ohledem na dříve poskytnuté dokumenty. Celkový rozsah poskytnutých informací by již totiž představoval podstatnou část spisu. Rozsah posuzoval ve vztahu k části spisu, která může být poskytována v souladu s informačním zákonem, nikoliv k celkovému počtu listů. V posuzované části nebyly zahrnuty dokumenty podléhající bankovnímu či obchodnímu tajemství. Žalovaný se též zabýval obsahovou hodnotou požadovaných informací pro konečné rozhodnutí policejního orgánu. Informační zákon neupravuje nahlížení do spisu, proto žalovaný žádost posoudil jako nahlížení do spisu podle trestního řádu.
10. Prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o informace má umožnit shromáždění všech požadovaných informací. Teprve poté je možné posoudit, zda vůči některým z nich nebude nutné žádost částečně odmítnout. Žalobce byl o prodloužení lhůty informován v souladu s požadavkem informačního zákona. Pokud s tím nesouhlasil, měl se bránit stížností podle § 16a informačního zákona.
11. Žalovaný uzavřel, že nebyl nečinný a konal. Jako obrana před nesprávným či nezákonným rozhodnutím slouží žaloba proti rozhodnutí správního orgánu.

Replika žalobce

12. Žalobce uvedl, že nepřezkoumatelnost postupu žalovaného je umocněna tím, že úvahy o posouzení otázky podstatné části spisu rozvinul až ve vyjádření k žalobě. Nelze souhlasit s úvahou, že by některé dokumenty nebyly do rozsahu spisu započítávány. Spis v uzavřené věci tvoří nedílný celek, nelze ho „virtuálně upravovat“ pro účely řízení o žádosti o informace. Bez ohledu na počet listin obsahujících bankovní či obchodní tajemství má žalovaný povinnost tyto listiny poskytnout a anonymizovat chráněné údaje (§ 12 Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

informačního zákona). Žádost souvisí s poskytováním veřejných prostředků, což by mohlo ochranu informací oslabit. Nevypořádaný bod 2 žádosti nebyl žádostí o určitou listinu. Žalovaný neupřesnil, jaká kritéria použil pro určení důležitosti listin. Pakliže informační zákon nestanovuje hranici mezi podstatnou a nepodstatnou částí spisu, měl důsledněji zdůvodnit postup v neprospěch žalobce. Pokud by žalobce požadoval poskytnutí celého spisu, pak by byl namíste institut nahlížení do spisu. Není pravdou, že žalovaný vydal rozhodnutí. Vydání sdělení nepředstavuje zásah, pokyn nebo donucení. Žalobní typ byl zvolen správně.

Podstatný obsah spisového materiálu

13. Dne 5. 5. 2023 žalobce podal u žalovaného „Žádost o informace – právnické osoby a podání vysvětlení“. Uvedl, že v srpnu 2015 bylo převedeno vlastnictví dnes již neexistující příbramské společnosti AA Styll, spol. s r.o., na společnost Gartol. Došlo také ke změně jednatele AA Styll, spol. s r.o. Dle zjištění žalobce se o tuto společnost zajímala Policie ČR. Požadované informace vymezil takto:
- „1) Byla v minulosti ze strany PČR prověřována společnost AA Styll, společnost Gartol nebo výše uvedený převod vlastnictví společnosti AA Styll?
- 2) Pokud je odpověď k bodu 1 výše kladná, kdy toto prověřování probíhalo a v rámci jakého řízení probíhalo? (Datum zahájení a ukončení řízení, hlavní prověřovaný nebo stíhaný subjekt, podstata podezření, spisová značka příslušného řízení, výsledek řízení.)
- 3) Byl v minulosti kterýkoli jednatel společnosti AA Styll vyzván k podání vysvětlení pro PČR – a podal toto vysvětlení – které libovolným způsobem souviselo se společností AA Styll, se společností Gartol nebo se změnou vlastníka (společníka) či jednatele společnosti AA Styll?
- 4) Pokud je odpověď k bodu 3 výše kladná, o kolik jednatelů šlo, kdy bylo/byla jednotlivá vysvětlení vyžádána/podána a v rámci jakého řízení se tak stalo? (Datum zahájení a ukončení řízení, hlavní prověřovaný nebo stíhaný subjekt, podstata podezření, spisová značka příslušného řízení, výsledek řízení.)
- 5) Pokud bylo/byla vysvětlení dle bodu 4 podána, žádám o poskytnutí kopií jednotlivých vysvětlení.“
14. Dne 15. 5. 2023 žalovaný částečně odmítl poskytnout informace v rozsahu bodu 2) z důvodu ochrany osobních údajů a téhož dne poskytl informace ve vztahu k bodům 1, 3 a 4.
15. Dne 1. 6. 2023 žalobce podal u žalovaného „Žádost o informace – trestní řízení“. Uvedl, že z poskytnutých informací vyplývá, že policie vedla trestní řízení týkající se společnosti AA Styll, spol. s r.o. V souvislosti s tím proto žalobce požádal o tyto informace:
- „1) Žádám o poskytnutí kopie trestního oznámení nebo kopie podnětu, vedoucího k zahájení trestního řízení. Pokud trestní oznámení nebo podnět neexistuje, protože trestní řízení bylo zahájeno na základě vlastních poznatků PČR, prosím o sdělení této skutečnosti (včetně upřesnění, zda příslušné poznatky PČR souvisely s jiným trestním řízením nebo stíháním, a jestliže ano, s jakým).
- 2) Žádám o poskytnutí kopie záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (nebo jiného obdobného dokumentu).
- 3) Žádám o poskytnutí kopie usnesení o odložení věci (týkajícího se uvedeného trestního řízení).

II. V rámci dříve poskytnutých informací povinný subjekt uvedl: „Jednatelé společnosti AA STYLL, spol. s r.o., kteří byli vyzváni k podání vysvětlení, toto neposkytli a v předmětné věci využili svého práva odepřít výpověď.“ Zároveň povinný subjekt v samostatném rozhodnutí (č. j. KRPS-118508-8/ČJ-2022-0100AP-106, datováno 15. 5. 2023) o odmítnutí části mé dřívější žádosti o informace uvedl: „Pokud se týká žádosti žadatele, konkretizované pod bodem 5) jeho žádosti, týkající se poskytnutí kopií záznamů o podání vysvětlení bývalých jednatelů spol. AA STYLL, spol. s r.o., tak je povinný subjekt nucen konstatovat, že nedisponuje žádnou informací ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, která by odpovídala požadavku žadatele.“

V návaznosti na tato sdělení prosím o tyto informace:

Žádám o poskytnutí kopie dokumentu (kopií dokumentů), z něhož vyplývá a) učinění výzvy k podání vysvětlení směrem k jednotlivým jednatelům ze strany PČR a b) odepření podání vysvětlení ze strany jednotlivých jednatelů, včetně poskytnutí informace o datu odepření podání vysvětlení. (Pokud by informace požadované v této části žádosti byly obsaženy v některém z dokumentů poskytnutých dle bodu I. výše, postačí sdělení této skutečnosti.)“

16. Dne 13. 6. 2023 žalovaný rozhodl o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu anonymizace bankovního tajemství a osobních údajů, téhož dne ve zbytku informací poskytl přípisem.
17. Dne 10. 8. 2023 žalobce podal u žalovaného „Žádost o informace – navazující řízení a doplňující informace“. Uvedl, že se týká trestního řízení vůči společnosti AA Styll, spol. s r.o., která zanikla v důsledku likvidace, a již poskytnutých informací. Řízení bylo vedeno v souvislosti s dotovaným projektem, který nebyl realizován, a prostředky nebyly vráceny. Požadované informace vymezil takto:

„1) V posledním odstavci na straně 7 usnesení je uvedeno, že „jednání však vykazuje znaky skutkové podstaty trestného činu krádež [...]. Předmětné podezření bude evidováno pod č. j. KRPS-104252/TČ-2017-010081-ODKL [...]“.

a) Žádám ohledně uvedeného podezření o poskytnutí kopie záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (nebo jiného obdobného dokumentu, který shrnuje zahájení samostatného prověřování příslušného podezření).

b) Žádám ohledně uvedeného podezření o poskytnutí kopie usnesení o odložení věci, usnesení o odevzdání věci jinému orgánu, usnesení o zahájení trestního stíhání nebo dokumentu s jiným opatřením (dle toho, jakým způsobem bylo prověřování předmětného podezření ukončeno).

c) V případě, že ve věci uvedeného podezření bylo zahájeno trestní stíhání, žádám o poskytnutí informace (vč. případné kopie dokumentu), jakým způsobem bylo stíhání ukončeno.

2) Několik navazujících odstavců na konci str. 6 a na začátku str. 7 usnesení je zcela anonymizováno. (Část začínající slovy „Cestou OSZ v Příbrami byly vyžádány postupem podle § 8 odst. 2. tr. řádu informace [...]“.)

a) Žádám o poskytnutí příslušné části usnesení v méně anonymizované podobě.

b) Pouze v případě, pokud dle povinného subjektu nelze méně anonymizovanou podobu příslušné části usnesení poskytnout, žádám o stručnou všeobecnou informaci, co bylo podstatou informací vyžádaných ze strany Policie ČR, včetně sdělení označení příslušného dokumentu OSZ (je-li označení k dispozici).

3) V usnesení je na několika místech zmíněno (strany 4, 5, 7), že firma ODES vrátila firmě AA Styll část prostředků, které firma AA Styll původně převedla ve prospěch firmy ODES (na základě smlouvy o spolupráci na dotovaném projektu), resp. (strana 7) že si firma ODES část obdržené částky ponechala.

a) Žádám o informaci, jaká souhrnná částka byla vrácena firmě AA Styll (momentálně anonymizovaný údaj v prvním odstavci na straně 4 usnesení a v posledním odstavci na straně 7 usnesení) a jakou souhrnnou částku si firma ODES ponechala.

b) Pouze v případě, pokud dle povinného subjektu nelze konkrétní částky sdělit, žádám o obecnou informaci, zda vrácená částka přesáhla, či nepřesáhla hodnotu 1.262.000 Kč, a zda částka původně uhrazená firmou AA Styll firmě ODES dosáhla přinejmenším hodnoty 4.120.000 Kč.

4) V usnesení je několikrát zmíněn dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo mezi firmami AA Styll a ODES (dodatek ze dne 30. 6. 2015). Prosím o sdělení, zda má povinný subjekt tento dokument (kopii) k dispozici.

5) V usnesení je v posledním odstavci na straně 2 uvedeno, že 15. 12. 2015 provedla firma AA Styll druhou platbu ve prospěch firmy ODES. Prosím o sdělení – pokud lze uvedené ověřit ve zdrojovém dokumentu – zda se skutečně jednalo o převod v prosinci 2015, nikoli v prosinci 2014.

Pokud je v rámci libovolných informací požadovaných dle bodu 1 a 2 výše jmenovitě zmíněn p. K. V., nar. X, současný příbramský zastupitel, žádám o poskytnutí těchto informací bez anonymizace uvedeného jména, a to vzhledem k povaze příslušné záležitosti (nakládání s veřejnými prostředky) a vzhledem k významné veřejné funkci dotyčného.“

18. Dne 21. 8. 2023 žalovaný odmítl poskytnout informace pod body 1a) a 1c) žádosti v celém rozsahu, pod bodem 2b) žádosti v částečném rozsahu (anonymizace ve vztahu k bankovnímu tajemství), dále v plném rozsahu odmítl poskytnout informace pod body 1a) až 2a) žádosti. Informace požadované pod body 2b), 3b), 4) a 5) žádosti byly žalobci poskytnuty přípisem ze dne 21. 8. 2023.

19. Dne 24. 8. 2023 žalobce podal u žalovaného „Žádost o informace k trestnímu řízení (dotace)“. Uvedl, že se žádost týká dřívějšího trestního řízení vůči společnosti AA Styll, spol. s r.o., která zanikla v důsledku likvidace. Řízení bylo vedeno v souvislosti s dotovaným projektem, který nebyl realizován, a dotační prostředky nebyly vráceny. Žalobce vymezil požadované informace takto:

„1) Žádám o poskytnutí kopie dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo mezi firmami AA Styll a ODES (dodatek ze dne 30. 6. 2015; dále ‚dodatek‘), který je dle sdělení povinného subjektu součástí spisu č. j. KRPS-158262/TČ-2016-010081 ODKL.

2) Z obsahu sdělení povinného subjektu mj. vyplývá, že objem prostředků, převáděných (vracených) v prověřovaném období firmou ODES ve prospěch firmy AA Styll, přesáhl v souhrnu částku 1.262.000 Kč. V návaznosti na toto sdělení žádám o obecnou informaci, zda souhrnná vrácená částka dosáhla

a) nejméně 2.262.000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

b) nejméně 1.362.000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

c) nejméně 1.312.000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

d) zda částka nedosáhla hodnoty 1.312.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

3) V poskytnutém vyhodnocení č.j. KRPS-104252-8/TČ-2017-011181 ze dne 19. 6. 2017 (šetření ve věci možné krádeže, poskytnuto jako příloha sdělení; dále „vyhodnocení“) jsou na 2. straně shrnuty výsledky dvou osob (osobní údaje jsou anonymizovány).

a) Žádám o obecnou informaci, zda se výsledek shrnutý v prvním odstavci týká jednatele firmy AA Styll, který byl ve funkci od srpna 2015 (od převodu podílu na firmu Gartol), nebo jiné osoby v minulosti právně spjaté (dle zjištění Policie ČR) s firmou AA Styll, nebo osoby bez jakékoli právní vazby na firmu AA Styll.

b) Žádám o obecnou informaci, zda se výsledek shrnutý ve druhém odstavci týká jednatele firmy AA Styll, který byl ve funkci do srpna 2015 (do převodu podílu na firmu Gartol), nebo jiné osoby v minulosti právně spjaté (dle zjištění Policie ČR) s firmou AA Styll, nebo osoby bez jakékoli právní vazby na firmu AA Styll.

4) Žádám o poskytnutí kopií záznamů o dvou výsleších dle bodu 3 výše.

5) Ve vyhodnocení dle bodu 3 výše jsou v závěru str. 1 popsány výběry z bankomatů: „[...] vrácené finanční prostředky byly [...] průběžně na různých místech v Praze [...] vybírány z bankomatů.“ Část bezprostředně následující po slovech „v Praze“ je v poskytnuté kopii vyhodnocení anonymizována. Pokud tato část obsahuje informace o další lokalitě (lokalitách), kde docházelo k výběrům z bankomatů, prosím o poskytnutí této informace. Pokud se jedná o jiný druh informace, prosím o obecné sdělení v tomto smyslu.

6) V dříve poskytnutém usnesení č.j. KRPS-158262-102/TČ-2016-010081-ODKL ze dne 30. 3. 2017 (trestní řízení vůči firmě AA Styll; dále „usnesení“) jsou na str. 3 až 6 shrnuta podaná vysvětlení. Žádám o poskytnutí kopií následujících vysvětlení:

a) Vysvětlení shrnuté v posledním odstavci na str. 3 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který uvedl [...].“)

b) Vysvětlení shrnuté v prvním celém odstavci na str. 4 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který byl [...] a který uvedl [...].“)

c) Vysvětlení shrnuté v posledním odstavci na str. 4 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který [...] pomáhal s administrativou [...].“)

d) Vysvětlení shrnuté v prostředním odstavci na str. 5 usnesení (shrnutí začíná slovy „K věci podal vysvětlení [...], který dle zjištění [...] převodu obchodního podílu [...].“)

Pro lepší přehlednost zasílám v příloze příslušné stránky usnesení (upravená kopie usnesení), v nichž jsou zachována pouze ta shrnutí vysvětlení, jichž se týká tato část žádosti.

7) V již zmíněném usnesení č.j. KRPS-158262-102/TČ-2016-010081-ODKL ze dne 30. 3. 2017 je zhruba uprostřed str. 7 zmíněna listina „Oznámení spol. ODES s.r.o.“ Pokud je tato listina součástí spisu, žádám poskytnutí její kopie.“

20. Dne 15. 9. 2023 žalovaný rozhodnutím podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a s § 24 odst. 1 a § 25 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů žádost částečně odmítl ve vztahu k informacím požadovaným pod bodem 3 žádosti v celém rozsahu. Informace požadovaná pod bodem 5 žádosti byla

žalobci poskytnuta podle § 4a odst. 2 písm. a) informačního zákona sdělením ze dne 14. 9. 2023. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil.

21. Dne 15. 9. 2023 žalovaný sdělil žalobci, že žádost o poskytnutí informací posoudil ve vztahu k bodům 1, 2, 4, 6 a 7 jako žádost o nahlédnutí do spisu ve smyslu § 65 trestního řádu. Žalovaný posoudil v souvislosti s předchozími žádostmi celkový rozsah požadovaných informací a dovodil, že se týkají podstatné části trestního spisu. Nezabýval se pouze hlediskem kvantitativním, ale také kvalitativním z hlediska důležitosti informací pro rozhodnutí policejního orgánu. Dne 15. 9. 2023 navíc žalobce podal další žádost. Materiálně tedy nejde o žádost o informace. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 3 As 193/2014-37, dle kterého je nahlížení do spisu speciální ve vztahu k informačnímu zákonu. Žalovaný tak posoudil jako žádost o informace pouze body 3 a 5 žádosti. Bod 3 žádosti odmítl rozhodnutím ze dne 14. 9. 2023 a k bodu 5 poskytl požadované dokumenty.
22. Dne 18. 10. 2023 žalobce podal proti tomuto postupu stížnost k Ministerstvu vnitra podle § 16a informačního zákona v níž podrobně uvedl, proč nesouhlasí s postupem žalovaného.
23. Dne 8. 11. 2023 Ministerstvo vnitra sdělilo žalobci, že podle § 2 odst. 3 informačního zákona se tento zákon nevztahuje na poskytování informací postupem podle zvláštního zákona. Platí zásada, že se podání posuzuje podle obsahu. Zvláštní institut představuje nahlížení do spisu. To potvrzují rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2010, č. j. 1 As 44/2010-103, č. 2241/2011 Sb. NSS, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 125/2013-50, a ze dne 18. 1. 2017, č. j. 3 As 193/2014-37. Aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je vyloučena v případě, kdy se žadatel domáhá nahlížení do spisu, tj. poskytnutí kompletního spisového materiálu nebo jeho podstatné části. Zákon nedefinuje „podstatnou část spisu“. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, č. 3849/2019 Sb. NSS, a ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39, plyne, že rozhodný je rozsah požadovaných informací. Nelze akceptovat výklad, že jsou-li požadovány pouze konkrétní listy, musí se žádost vyřídit cestou informačního zákona. V opačném případě by § 65 trestního řádu pozbyl smyslu. Skutečnost, že žadateli nepřísluší právo nahlížet do spisu, nelze obejít jiným zákonným režimem. Ze sdělení žalovaného ze dne 15. 9. 2023 k žádosti žalobce ze dne 24. 8. 2023 v bodech 1, 2, 4, 6 a 7 plyne, že byla posouzena jako žádost o nahlédnutí do spisu na základě celkového rozsahu požadovaných informací v souvislosti s dřívějšími žádostmi a poskytnutými informacemi. Žalobce již disponoval podstatnými dokumenty (trestní oznámení, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, vysvětlení některých dotčených osob, usnesení o odložení věci) a má velmi podrobný přehled o jádru trestního řízení. Poskytnutím dalších informací by došlo k tomu, že by získal povědomí o uceleném obsahu spisu. Žalovaný byl povinen posoudit požadované informace optikou toho, zda již není naplněn institut nahlížení do spisu. K námitce, že žalobce nežádal o dokument, ale o informaci, zda se dokument ve spise nachází, Ministerstvo vnitra uvedlo, že žalobce nyní žádal o poskytnutí listiny, tedy o další podstatnou část spisu.
24. Ministerstvo vnitra uzavřelo, že důvodem pro prodloužení lhůty k vyřízení žádosti nebylo interní vyhodnocení počtu dokumentů, které by měly dosahovat „podstatné části“ spisu, nýbrž zjištění, že elektronická verze spisu plně neodpovídá listinné. Žalovaný si spis vyžádal v archivu, aby ověřil, zda je dokument ve spisu. O stížnosti nebylo rozhodováno podle § 16a informačního zákona, protože žalobce nebyl účastníkem řízení, tj. žadatelem o informaci.

25. Dne 15. 9. 2023 žalobce podal u žalovaného „Žádost o informace – dokument ve spisu“. Poukázal na své dřívější žádosti o informace ve věci trestního řízení vůči společnosti AA Styll, spol. s r.o. v souvislosti s dotovaným projektem (nerealizován, prostředky nevráceny). Žalobce reagoval na zjištění, že v řízení byly vyhodnocovány okolnosti převodu vlastnických práv ke společnosti Gartol. Požádal proto o následující informace:
- „1) Je součástí spisu k předmětnému trestnímu řízení smlouva (kopie smlouvy) o převodu podílu (srpen 2015) ve společnosti AA Styll z dřívějšího společníka a společností Gartol?*
- 2) Pokud smlouva (kopie) součástí spisu je, prosím o poskytnutí kopie tohoto dokumentu.*
- 3) Pokud smlouva (kopie) součástí spisu je, ale povinný subjekt by vyhodnotil, že určité části (nad rámec osobních údajů) musejí být v poskytnuté kopii anonymizovány, prosím o obecné sdělení, zda smlouva v souvislosti s převodem podílu pojednává o ceně (úhradě) či o jiném obdobném plnění, a pokud ano, zda měla být poskytnuta úhrada za převedený podíl ve prospěch původního společníka, nebo zda naopak měl za převod (zajištění převodu) poskytnout původní společník úhradu novému společníkovi.“*
26. Dne 19. 9. 2023 žalovaný žalobci sdělil, že i tuto žádost posoudil jako žádost o nahlížení do spisu podle § 65 trestního řádu. Proti tomuto postupu žalobce podal stížnost, kterou Ministerstvo vnitra shledalo nedůvodnou dne 8. 11. 2023.

Posouzení žaloby

27. Soud ověřil, že žaloba je podána včas po vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti, a že je věcně i místně příslušným soudem k projednání nečinnostní žaloby ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s. Soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
28. V projednávaném případě je spornou otázkou posouzení, zda měla být žalobcova žádost o poskytnutí informací ze dne 24. 8. 2023 vyřízena v režimu informačního zákona, nebo zda měla být posouzena jako žádost o nahlížení do trestního spisu podle § 65 trestního řádu.
29. Podle § 2 odst. 3 informačního zákona se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
30. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
31. Judikaturu k procesním otázkám spojeným s volbou režimu posuzování žádosti o poskytnutí dokumentů shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 10. 2024, č. j. 1 As 128/2024-48. V obecné rovině je povinný subjekt povinen vydat rozhodnutí podle § 15 odst. 1 informačního zákona vždy když dospěje k závěru, že podaná žádost nespadá pod režim informačního zákona, vyřízení věci prostým přípisem není postačující (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2009, č. j. 2 As 44/2008-72). Z tohoto přísně formálního režimu ovšem existuje výjimka pro situace, kdy lze žádost o poskytnutí informací materiálně posoudit jako žádost o nahlížení do spisu podle předpisu upravujícího Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

řízení před příslušným orgánem a takto ji také postoupit k vyřízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78). V tomto případě vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 informačního zákona není nutné, což ale představuje výjimku z obecného pravidla.

32. Soud je seznámen s rozsudkem ze dne 21. 3. 2025, č. j. 10 As 224/2024-42, ve kterém NSS poukazoval na rozpornou judikaturu NSS ohledně postupu při vyřizování žádostí o informace, které jsou svou povahou vyhodnoceny jako žádosti o nahlížení do spisu (zda stačí postoupit žádost o informace jako žádost o nahlížení do spisu, či zda musí být o této žádosti rozhodnuto i podle informačního zákona). Byť desátý senát v tomto rozsudku uvedl, že Ústavní soud spornou otázku v nález ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18, neřešil, podle zdejšího soudu lze z odst. 85 a násl. odkazovaného nálezu dovodit právě přípustný ten postup, který spočívá v prostém postoupení žádosti, aniž by správní orgán vydával rozhodnutí podle § 15 informačního zákona. Ústavní soud totiž dovodil, že je-li žádost o informace vyhodnocena jako žádost o nahlížení do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, tak právě toto ustanovení správního řádu provádí čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Až následně (tedy zjevně až po aplikaci správního řádu nikoli informačního zákona), není-li žadatel úspěšný, je možné posuzovat případné porušení práva žadatele na informace. Zjevně se tedy nevyžaduje, aby bylo vydáno i rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle informačního zákona, neboť *provedení* práva na informace podle § 17 Listiny základních práv a svobod bylo v takové situaci promítnuto do jiného právního předpisu (správního řádu). Jinými slovy Ústavní soud aproboval závěr, že v takovém případě se informační zákon vůbec neuplatní, a proto se dle něj nerozhoduje (viz bod 14 rozsudku NSS č. j. 1 As 128/2024-48). Zdejší soud má za to, že je uvedený závěr aplikovatelný i na trestní řád, tedy že § 65 trestního řádu provádí čl. 17 Listiny základních práv a svobod. K případnému zásahu do práva na informace tedy nedochází nevydáním rozhodnutí o odmítnutí podle informačního zákona, ale až případným neumožněním nahlédnout do trestního spisu podle trestního řádu. Je-li tedy žádost o informace vyhodnocena jako žádost o nahlížení do spisu, je třeba postupovat podle příslušného právního předpisu, kterým je trestní řád, nikoli informační zákon. Zdejší soud se tedy ztotožnil se závěry vyslovenými NSS v rozsudku č. j. 1 As 128/2024-48.
33. K přezkoumání správnosti postoupení žádosti o informace k vyřízení coby žádosti o nahlédnutí do spisu dle této judikatury slouží žaloba na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 s. ř. s., pokud povinný subjekt nevydal formalizované rozhodnutí o jejím odmítnutí. Méně formální přípis judikatura v těchto případech neposuzuje jako správní rozhodnutí v materiálním smyslu podle § 65 s. ř. s. V nynější věci tedy žalobce zvolil správný žalobní typ.
34. Současně kasační soud v poukázaném rozsudku ze dne 10. 10. 2024, č. j. 1 As 128/2024-48, vysvětlil, že soud musí v řízení o žalobě proti nečinnosti nejenom rozhodnout, zda je povinný subjekt povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 informačního zákona, ale také určit, zda se jedná o žádost o poskytnutí informace v režimu informačního zákona, nebo o nahlížení do spisu. Je chybou, pokud soud pouze přikáže povinnému subjektu vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace bez závazného posouzení procesního režimu sporné žádosti.
35. V projednávaném případě je proto nutné nejprve posoudit, zda žalobcová žádost o poskytnutí informací ze dne 24. 8. 2023 spadá do režimu informačního zákona, nebo nahlížení do trestního spisu podle § 65 trestního řádu. Uplatní se obecná právní zásada, že

podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na své formální označení (§ 37 odst. 1 správního řádu a § 59 odst. 1 trestního řádu, viz též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, č. 3849/2019 Sb. NSS, nebo ze dne 11. 9. 2008, č. j. 1 As 30/2008-49, č. 1746/2009 Sb. NSS). Případnému klasifikování žádosti v projednávané věci jako faktické žádosti o nahlížení do spisu tak nebrání její formální označení a obsahové vymezení, které odkazuje na informační zákon.

36. Je třeba poukázat na to, že každý z institutů (nahlížení do spisu a poskytnutí informací podle informačního zákona) slouží k jinému účelu, byť se jejich praktické aplikování (umožnění nahlédnout do spisu nebo vlastní poskytnutí informací) může ve svém důsledku překrývat (účastník nebo žadatel získá určitou informaci). Nicméně nahlížení do spisu s sebou pojí zpřístupnění širšího okruhu informací (zpravidla celého spisu vyjma zvláštních informací, které podléhají například utajení nebo povinné mlčenlivosti). Účastník, resp. osoba, která je oprávněna nahlížet do spisu není povinna předem specifikovat, jaké informace chce ze spisu zjistit, naopak může nahlédnout do spisu, aby zjistila, co je vůbec obsahem takového spisu. Je tomu tak proto, že toto právo svědčí zpravidla účastníkům řízení (nebo jiným osobám, o kterých tak výslovně stanoví zákon), a prostřednictvím kterého mohou tyto osoby (účinněji) uplatňovat svá další procesní práva. Účastník řízení zpravidla zjišťuje informace ze spisu, aby věděl, na základě jakých zjištěných skutečností a důkazů bude správní/trestní orgán rozhodovat. Může si tak vyhodnotit, zda má šanci ve věci uspět, či nikoli či zda musí doplnit ještě nějaké podklady. Nahlédnutí do spisu také především účastníkovi umožňuje se ke shromážděným důkazům a poznatkům vyjádřit, čímž realizuje své (ústavně zaručené) právo (viz bod 33 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2024, č. j. 10 As 122/2024-60). Též mu je umožněno reagovat na podání jiných účastníků, neboť se s nimi může i touto cestou seznámit.
37. Účelem práva na informace se pak opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabývaly jak Ústavní soud, tak Nejvyšší správní soud. Konstatovaly, že „*smyslem práva na informace je kontrola činnosti veřejné správy, mj. též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, čj. 1 As 17/2008-67, Sb. NSS č. 1627/2008) a že „*poskytování informací o činnosti orgánů veřejné moci je v našem civilizačním prostoru obecným standardem demokratických právních států, který logicky vyžaduje jisté finanční zatížení orgánů veřejné správy*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, čj. 6 As 79/2006-58, Sb. NSS č. 1342/2007). V usnesení ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, k tomu Ústavní soud uvedl, že právo na informace je „*v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně že se tak děje za některým z účelů taxativně uvedených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.*“.

38. Na výše citovaná východiska Ústavního soudu navázal Městský soud v Praze, který v rozsudku ze dne 31. 8. 2020, č. j. 5 A 137/2017-40, uvedl, „[p]okud je tento zákon [informační zákon – pozn. soudu] *prostředkem k získání informací jednotlivými občany, pak proto, aby tito obdrželi informace o činnosti veřejné správy a dalších subjektů financovaných z veřejných peněz a získali prostředky na případné poukazování na nedostatky v této činnosti. Daný zákon neslouží k získávání informací o jiných subjektech soukromé sféry, ač by získání takových informací mohlo přispět k ochraně práv žadatele o informaci.*“ (důraz přidán).
39. Judikatura se přitom snaží definovat určité znaky odlišující od sebe jednotlivé druhy žádostí. Popsala tak již obsahové rozdíly, ze kterých vyplývá, že spíše obecná žádost vypovídá o tom, že se jedná o žádost o nahlížení do spisu, kdežto dotaz přesně specifikující požadované informace svědčí spíše o závěru, že jde o žádost o informace podle informačního zákona. Judikatura se snažila popsat vzájemné rozdíly i prostřednictvím kvantitativního hlediska, ze kterého vyplývá závěr, že požadavek na zpřístupnění podstatného obsahu (nebo dokonce celého) spisu bude odpovídat zpravidla žádosti o nahlížení do spisu, naopak požadavek na poskytnutí toliko listiny (dílčí informace) bude odpovídat spíše žádosti o informace, byť to nemusí platit bezvýjimečně (srov. níže).
40. Nejvyšší správní soud tak například v rozsudku ze dne 24. 1. 2023, č. j. 1 As 204/2022-30, na základě shrnutí své dosavadní judikatury nejprve popsal rozdíl mezi nahlížením do spisu a žádostí o informace tak, že žádost podle informačního zákona se týká vždy konkrétních listin a informací (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 As 64/2024-38), zatímco nahlížení do spisu je vyhrazeno pro neohrazené vyhledávání informací ve spisovém materiálu. Následně však dospěl k závěru, že i žádost o poskytnutí jedné listiny může představovat, a v daném případě představovala, materiálně žádost o nahlížení do spisu, neboť žadatelka označila požadovanou informaci toliko číslem jednacím – mělo se jednat o první listinu spisu a Nejvyšší správní soud dovodil, že cílem žadatelky bylo **zjištění blíže neurčitého okruhu informací ze správního spisu**. Informační zákon přitom podle Nejvyššího správního soudu vychází z apriorního předpokladu, že povinný subjekt poskytuje informace a že žadatel vymezuje svůj požadavek **určením obsahu informace, nikoli identifikací záznamu**, ve kterém jsou obsaženy. (důraz přidán).
41. Nahlížení do spisu přitom nelze provést cestou informačního zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2023, č. j. 1 As 204/2022-30). Stejně tak nelze cestou informačního zákona obcházet vyloučení správního spisu z nahlížení stanovené zvláštním zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, č. 3849/2019 Sb. NSS). Právní úpravu nahlížení do spisu nelze obcházet ani podáním vícera žádostí, jimiž by žadatel usiloval o jednotlivé listiny ze spisu (viz bod 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2025, č. j. 10 As 224/2024-42).
42. Projednávaný případ žalobce je specifický v tom, že žalobce postupně požadoval další a další dokumenty a informace z trestního řízení. Na základě první žádosti nejprve vůbec zjistil, že probíhalo *nějaké* trestní řízení a jednatele právnických osob v něm podávali vysvětlení. Ve druhé žádosti již požadoval kopie konkrétních dokumentů (trestní oznámení, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, kopii usnesení o odložení věci, výzvy k podání vysvětlení a případné dokumenty o odepření vysvětlení jednatele právnických osob). Ve třetí žádosti se doptával na podezření na trestný čin krádeže, požadoval poskytnutí usnesení o odložení věci v méně anonymizované podobě, bližší informace o pohybu vybraných finančních částek, dodatek ke smlouvě o dílo a související platby. Ve čtvrté žádosti (nyní projednávané)

požadoval dodatek ke smlouvě o dílo, bližší informace o transakcích mezi označenými právníky osobami, bližší údaje o vyhodnocení podezření z trestného činu krádeže, kopie záznamů o výsledcích, bližší údaje o lokalitách, kde docházelo k výběrům z bankomatů, úřední záznamy o podání vysvětlení, několik dalších listin. V páté žádosti pak žalobce opět požadoval další listiny, tentokrát smlouvy mezi obchodními společnostmi. Soud podotýká, že je třeba přihlížet k celému komplexu žádostí a není žádný důvod z něj vynechat tu, která byla povinnému subjektu doručena až po podání té nyní projednávané. K posouzení toho, zda žalobce obchází režim nahlížení do spisu podáváním žádostí podle informačního zákona, je nutné přihlížet ke všem okolnostem (viz opět bod 22 rozsudku č. j. 10 As 224/2024-42). I pozdější žádost může podpořit závěr povinného subjektu, že záměrem žadatele je ve skutečnosti seznat celý či podstatný obsah spisu. Žalobce ani nenabízí žádný relevantní důvod, proč by se k pozdější žádosti nemělo přihlížet.

43. Žádosti žalobce nebyly na jednu stranu zcela obecné (ve smyslu výše odkazované judikatury), aby bylo možné bez dalšího uzavřít, že se jedná *materiálně* o žádost o nahlížení do spisu ve smyslu § 65 trestního řádu. Nepožadoval obecně poskytnutí blíže neurčených listin. Žalobce naopak do svých žádostí uvedl požadavek na poskytnutí jak zcela konkrétních listin, tak i zcela konkrétních informací. Ač si je soud vědom závěrů správních soudů, které odlišují žádosti o informace od žádostí o nahlížení do spisu podle míry podrobnosti (obecná žádost odpovídá žádosti o nahlédnutí do spisu, kdežto požadavek o poskytnutí konkrétních informací odpovídá zpravidla žádosti o informace), tak má soud za to, že v projednávané věci kombinace množství samotných žádostí, míry jejich podrobnosti, a tedy i množství požadovaných informací, i obsahová povaha žádaných informací již odpovídá spíše *listování* ve spise, byť prováděné distančně prostřednictvím jednotlivých žádostí podle informačního zákona. Žalobci se získanými informacemi konkretizovaly další informace i listiny. O ty – pak již konkrétně – žádal, což je postup, který by ale ve svém důsledku vedl k poskytnutí celého spisu (žalobce by jej celý takto *prolistoval*). Soud si je též vědom toho, že ani takovýto postup (postupné doptávání se) nelze bez dalšího považovat za nahlížení do spisu. Nově získaná informace může vést k podání žádosti o další (doplňující) informaci za účelem zjištění informací plně v souladu se smyslem informačního zákona. Nelze tedy *apriori* tvrdit, že řetězení žádostí o informace je vždy materiálně nahlížením do spisu. Ostatně i žalovaný zprvu předcházející žádosti vyřizoval vždy v režimu informačního zákona a názor změnil až poté, když dospěl k závěru, že žalobci byla poskytnuta již podstatná část spisu a jedná se tak o žádost o nahlédnutí do spisu.

44. Právě v kontextu všech žádostí je třeba uzavřít, že se už jedná v materiálním smyslu o žádost o nahlížení do trestního spisu. Soud nepřehlíží zájem veřejnosti na poskytnutí informací, které umožní kontrolu nakládání s veřejnými prostředky – žalobce se opakovaně dovolával toho, že jeho žádosti o informace souvisí s čerpáním veřejných prostředků; konkrétně odkazoval na článek, který uveřejnil a ve kterém informoval o zastupiteli, jehož společnost nevrátila čerpanou dotaci. Značná část těchto informací byla přitom žalobci poskytnuta, avšak z žádostí žalobce je patrné, že se postupně snažil získat *veškeré skutkové* informace o projednávané kauze, přičemž ve své první žádosti (srov. odst. 13) kladl ještě velmi obecný dotaz, prostřednictvím kterého se snažil zjistit, zda vůbec Policie České republiky nějakým způsobem prověřovala žalobcem uvedené společnosti. Nebylo to tedy tak, že by žalobce měl určitou informaci, kterou by chtěl ohledně nakládání s veřejnými prostředky ověřit. Ale z podaných žádostí je patrné, že *na začátku* vlastně ani moc nevěděl, jakou informaci přesně požaduje. To mu začalo *krystalizovat* až z poskytnutých odpovědí, a jejichž základě se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozhojňovaly *doplňující* dotazy a požadavky na poskytnutí dalších a dalších informací včetně listin. Tyto doplňující dotazy přitom nesměřovaly k *pouhému* upřesnění, případně dovysvětlení dříve poskytnutých informací, ale zásadním způsobem rozšiřovaly rozsah původně požadovaných (poměrně obecných) žádostí o informace. Současně se i zřetelně proměnila obsahová povaha požadovaných informací. Na počátku šlo žalobci skutečně především o informace o *činnosti* žalovaného jakožto orgánu veřejné moci (zda prověřoval určitou společnost, jaký byl výsledek řízení, zda vyslýchal jednatele či obsah některých úkonů žalovaného), což je primárním účelem informačního zákona. Postupně se však jeho zájem přesunul ke *konkrétním skutkovým poznatkům a důkazním prostředkům*, které žalovaný zjistil a opatřil, což se naopak materiálně blíží smyslu a účelu nahlížení do spisu (viz výše bod 36). To je případ všech bodů nyní projednávané žádosti, které žalovaný odmítl posoudit v režimu informačního zákona: žalobce se domáhal vydání kopie smlouvy o dílo, kopií záznamů o výsleších, kopií podaných vysvětlení či oznámení společnosti ODES (důkazní prostředky, body 1, 4, 6 a 7 žádosti) a sdělení částky vrácené společností ODES společnosti AA Styll (konkrétní skutkový poznatek, bod 2 žádosti). Na to pak žalobce další žádostí navázal opět s požadavkem na poskytnutí konkrétních důkazů v podobě smluv mezi obchodními společnostmi. Jinými slovy – žalobci již nešlo *stricto sensu* o informace o činnosti žalovaného, ale o informace, které žalovaný při své činnosti shromáždil. Soud nepopírá, že i takové informace obecně vzato lze poskytnout v režimu informačního zákona. V daném případě se ale jedná o další indicii toho, že žalobce se snaží svým způsobem *vytěžit* obsah trestního spisu (získat z něj důkazy a poznatky shromážděné policií), a nikoliv se jen informovat o činnosti a postupu žalovaného v dané trestní kauze.

45. Soud upozorňuje na to, že není možné definovat jasnou obecně platnou hranici mezi žádostí o informace a žádostí o nahlížení do spisu, zvláště, když dochází k doplňování dalších žádostí, resp. podávání nových a nových žádostí, které spolu úzce souvisí. Nelze souhlasit s žalobcem, že by bylo možné aplikovat jednoduché matematické vyjádření. Matematické vyjádření rozsahu poskytnutých (požadovaných) informací je indicií, která může být v mnoha případech spolehlivým vodítkem pro závěr, zda se jedná již o nahlížení do spisu, či ještě nikoli (platit to bude zejména u spisů, které nejsou nikterak obsáhlé). Avšak u spisů, které obsahují stovky i tisíce stran toto hledisko nemusí být dostatečně návodné, neboť ve spise mohou být založeny dokumenty, které budou sice obsahově rozsáhlé, ale jejichž poskytnutím by nemusela být *vyčerpána hranice* podstatné části spisu. Je proto třeba zkoumat i charakter informací (resp. příslušných listin), které jsou požadovány a zda představují vlastní podstatu daného spisu. Jak přitom soud uvedl již výše, z podaných žádostí žalobce se jeví, že se *fakticky* snažil získat *veškeré* skutkové informace z příslušného trestního spisu, z čehož lze dovodit závěr, že se skutečně již domáhal poskytnutí podstatné části trestního spisu a jeho žádosti tak ve svém souhrnu představovaly žádost o nahlédnutí do trestního spisu ve smyslu § 65 trestního řádu, byť se matematicky vyjádřeno požadovaným počtem listin (stran) jednalo stále o menší část trestního spisu.
46. Soud si je vědom poukazu žalobce na judikaturu Ústavního soudu, která apeluje na to, aby byly v pochybnostech požadované informace poskytnuty. Soud též nepřehlídí, že se mají požadované informace týkat mj. společnosti, která v minulosti čerpala veřejné prostředky, což je okolnost, která posiluje zájem na poskytnutí takové informace z důvodu umožnění veřejné kontroly. Nicméně s ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že již byla překročena pomyslná hranice mezi žádostí o informace a žádostí o nahlížení do spisu. Soud při vyslovení tohoto závěru přihlédl i k tomu, že žalovaný žalobci řadu informací poskytl,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

a to takové informace, které lze ve smyslu výše citované judikatury považovat za relevantní pro případný poukaz na nedostatky při nakládání s veřejnými prostředky (srov. podrobnou rekapitulaci v odstavcích 15 až 18), resp. za takové informace, které „člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí“ (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02).

47. Jelikož žalobcova žádost představuje v materiálním slova smyslu žádost o nahlédnutí do trestního spisu podle § 65 trestního řádu, postupoval žalovaný správně, když o žádosti nerozhodoval podle informačního zákona, ale toliko ji postoupil příslušnému orgánu k vyřízení. Žalovaný tak není nečinný, když nevydal rozhodnutí o částech 1, 2, 4, 6 a 7 žádosti žalobce o informace ze dne 24. 8. 2023.

Závěr a náklady řízení

48. Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná, proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.